

Løgnfabrikken - senatsrapporten om CIAs tortur

Tortur-rapporten til USAs senat om etterretningsorganisasjonen CIAs tortur har med mange detaljer, men lite om Russland. Til dette landet er det bare fem referanser hvor tre av dem er fotnoter om bombeangrep mot bygninger i landet.

I den nye rapporten er det heller ingen referanser til Ukraina, heller ikke til Polen, Estland, Latvia eller Litauen. Det betyr ikke at ikke CIA kjørte hemmelige operasjoner i disse landene. I en annen rapport «Detension site blue» viser det seg at Polen under daværende president Alexander Kwasniewski, nå innrømmer at de godkjente et hemmelig «oppbeverings og forhørsfengsel» (rendition) for CIA-avhør og tortur. Gjenytelsen var en stort pengebeløp. Dermed var det satt presedens for ytterligere kjøp av hemmelige operasjoner.

Disse har fortsatt mot betaling fra USA, f.eks. i militær trening av Ukrainere på hemmelige steder (*benyttet bl.a. på Maidan frem mot kuppet*) (*oversettters kommentar*).

Litauens medvirkning er også rapportert ved at landet har stilt til disposisjon en oppbevaringsplass for fanger nær Vilnius med kode-navnet «*fiolett*». Detaljer om dette finnes i en forberedende rettsak mot landets regjering i den europeiske domstolen for menneskeretter. Senatsrapporten hevder at oppbevaringsplassen *fiolett* ble stengt i 2006.

Andre CIA-fengsler er avslørt i rapporten under ulike kodenavn, *grå, grønn, orange, svart og brun*. Hvor de har befunnet seg fremgår ikke av rapporten, den er ikke nøyaktig nok til å identifisere kodenavn med land. Men internasjonal presse har allerede identifisert Ukraina og Latvia. Disse øst-europeiske landene som tok imot penger fra CIA for deltagelsen i internerings- og forhørsprogrammene for et tiår siden, er kjent for å være de samme landene som har vært involvert i trening og bevepning av såkalte heimeverns-bataljoner som har sloss i Donbass. Tidspunktet for dette hemmelige Ukrainaprogrammet er før statskuppet 21.februar, hvor den lovlig valgte presidenten, Janukovich, ble avsatt.

Estland har ikke bli identifisert i CIAs fengslingsprogram. Det er offisielt blitt identifisert som stedet for medisinsk behandling av sårete fra Ukraina fra Kiev-siden i borgerkrigen. En estisk utenriksminister har hevdet at ukrainerne var «pasienter som var skadet i konflikten» og «folk som var skadet i gatevold». Det er sansynlig at dette var krigsdeltagere og ikke-ukrainske leiesoldater.

Torturrapporten til senatet kommer dessuten til en annen konklusjon vedrørende USAs mediers villighet til å bistå hemmelige operasjoner. De har ikke bare dekket

over bevis som er lekket fra protesterende tjenestemenn, men også bidratt til direkte misvisning og desinformasjon til politisk ledelse i USA og allierte nasjoner.

New York Times, Washington Post og NBC TV nevnes ekplisitt i senatsrapporten som enten godtroende medvirkende til CIAs forordninger for å bedra det Hvite Huset, kongressen og opinionen, eller som villige deltagere i det CIAoffiserer kalte en gjenoppliving av Krigsinformasjons-kontoret fra 1940-årene.

CIAs kontor for «offentlige anliggender» og ledende CIA offiserer samarbeidet i delingen og spredningen av klassifisert informasjon om CIAs «internerings- og forhørsprogram» til utvalgte medier. Dette ble gjort for å imøtegå offentlig kritikk, for å forme opinionen og for å unngå potensielle tiltak fra kongressen som kunne legge hindringer for dette programmet og for økonomien til det.

Senatskomiteens etterforskere har ikke beskrevet hvordan CIA plukket ut journalister og hvem disse var. De samme CIA-offiserene forklarte for en kollega at «når pressen refererer til «ledende etterretningsoffiserer» er det oss... autorisert og ledet av opa (CIAs kontor for offentlige anliggender)». Mye av den informasjonen som CIA formidlet til media om deres «oppbevarings- og forhørsprogram» og effektiviteten til de forsterkede forhørsteknikkene var upresis og lignet den tilsvarende informasjonen som CIA formidlet til kongressen, justisdepartementet og Det Hvite Hus.

Det var den gangen. Betydningen av konklusjonene i senatsrapporten er at viljen til å overse umoralske handlinger til New York Times, Washington Post og NBC har fortsatt frem til dags dato. New York Times reportere trenger ikke å bli utsatt for vanntortur (waterboarding) av CIA for å fråde slik David M. Herschenhorn her gjør i New York Timers: « Kremls motivasjon er ikke liten for å flire over den ubehagelige situasjonen som USA befinner seg i, særlig når en tar i betrakning den uopphørlige kritikken landet har fått i årevis vedrørende begrensninger i demokrati og rettsikkerhet i Russland».

Artikkelen er oversatt og bearbeidet av Knut Lindtner.

Artikkelen er opprinnelig skrevet av John Helmer og kan leses her:

<http://johnhelmer.net/?p=12382>